
V Česku jsme měli málo praxe

V Česku jsme měli málo praxe

LIDOVÉ NOVINY

7.6.2010, rubrika: Byznys domov, strana: 17, autor: DITA VOLESKÁ

PRAHA „Náklady na studium v Česku jsou srovnatelné s britskými univerzitami, ale zůstat pracovat jsem u vás rozhodně nechtěl,“ říká britský lékař internista Gajan Chellappah, který před dvěma lety absolvoval studium na lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

* LN Proč jste se rozhodl studovat v Česku, a ne doma v Británii?

Doma jsem se nedostal na univerzitu, na kterou jsem chtěl, což znamenalo rok čekání nebo zahraničí. Náš rodinný známý se zrovna z Čech vracel a řekl mi, že to tam není špatné, tak jsem si zkusil najít informace o univerzitě a podmínkách. Vše šlo velice rychle, doslova jsem do toho vletěl po hlavě. Do Prahy jsem rozhodně nešel s radostí či nadšením, Čechy v té době nebyly tak populární jako jsou teď, tehdy (v roce 2002) jsme jim v Británii pořád říkali Československo.

* LN Jaké byly obecné finanční náklady na studium?

Když jsem v roce 2002 nastoupil, školné bylo 10 500 dolarů za rok, což bylo v té době zhruba pět tisíc britských liber (v přepočtu 250 tisíc korun při tehdejší kurzu – pozn. redakce). Dostali jsme nabídku zafixování ceny na celou dobu studia, což bylo celkově velmi výhodné. Ostatní výdaje jako bydlení, jídlo a běžné každodenní věci mě vyšly v posledním roce studia v průměru na 400 liber (zhruba na 14 tisíc korun při kurzu za rok 2008). V předchozích letech to bylo samozřejmě méně, a co vím, tak se to dalo zvládnout i za poloviční náklady, pokud žil člověk hodně „střízlivě“.

* LN Byl jste se studiem spokojen?

Zpočátku jsem byl nadšený. Medicína bylo něco, co jsem chtěl vždy dělat, něco, do čeho jsem doslova „vyrostl“. Takže možnost plnit si svůj sen poté, co mi to doma nevyšlo, byla něčím úžasným. Postupně prvotní nadšení samozřejmě opadlo a věci jsem již neviděl skrze růžové brýle, ale to se zřejmě stává většině lidí v různých etapách jejich života.

* LN Lze říct, že kvalita odpovídala nákladům? Dá se porovnat se standardem britských univerzit?

V mezinárodním kontextu nebyla cena vysoká, ale přijde mi, že jsme měli méně praxe. Banální věci jako odebírání krve a podobně jsme mohli dělat více. Obecně si myslím, že se k výuce dalo přistupovat moderněji, s důrazem na praxi. V Čechách je ke studiu medicíny přistupováno velmi tradičně, tedy teoreticky, v tomto aspektu jsem získal velmi dobré znalosti srovnatelné a snad i lepší než moji kolegové v Británii. Po praktické stránce je to však horší a zřejmě bude ještě nějaký čas trvat, než se to u vás úplně změní. Musím ale říct, že se to rok od roku zlepšovalo, a myslím, že se k západním standardům výrazně přibližujete.

* LN Bylo v Británii těžší získat místo s českým diplomem?

Bylo to mnohem těžší, než jsem si myslel. U nás se medicína studuje pět let a v Čechách o rok déle, což způsobilo asi největší komplikace. Z nějakého bizarního důvodu jsem nemohl žádat o přijetí na praxi standardní cestou a musel jsem čekat, doslova až co zbude. Procházel jsem odborné časopisy a různé inzeráty, bylo to opravdu nepříjemné.

* LN Zvažoval jste někdy možnost pracovat v Čechách?

Nikdy.

* LN Z jakého důvodu?

Kromě jazykové bariéry tu samozřejmě byly jiné faktory jako rodina a přátelé, které hrály zásadní roli i po šesti letech strávených v zahraničí. Ale hlavním důvodem byly kariérní a finanční vyhlídky.

* LN Tušíte, jaký je průměrný plat lékařů v Česku?

Nemám přesnou představu, ale vím, že je hodně špatný.

* LN Působí v Británii mnoho zahraničních lékařů? Víte o některých Češích?

Cizinců je v nemocnicích hodně, nejvíce v řadách pomocného personálu. Mezi lékaři ovšem také. Několik českých doktorů znám a vím, že hodně mých bývalých spolužáků z Prahy zvažuje odchod do zahraničí.